

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XXIX. Decollatio S. Joannis. Si separaveris pretiosum à vili, quasi os meum eris. Jer. 15. v. 19.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

est cum illo, qui est de Camino Jerosolymæ sed solum perficiet, ita, ut nihil habeat pœnale, sed beatus existat. Qui se plus quàm DEUM amat, murabit

amorem in furorem eâ ratione, ut tunc sit execraturus forem suam, quoties se natum esse recordabitur.

XXIX.

Decollatio S. Joannis.

Si separaveris pretiosum à vili, quasi os meum eris, Jer. 15. v. 19.

1. **C**onsidera primum sensum horum verborum, nempe si separaveris in te, ut oportet, pretiosum à vili, attribuendo DEO, quod habes ab ipso, id, quod non nisi pretiosum est, & attribuendo tibi, quod habes à te, quod non nisi vile est, te futurum quasi os ipsius DEI, quia ita semper verum dices: *si separaveris pretiosum à vili, quasi os meum eris.* Quid est, quod dicatur *omnis homo mendax*? quia non facit separationem aliàs ad eò consentaneam rationi. sibi tribuit, quod suum non est: *Os eorum locutum est superbiam.* Ps. 14. v. 4. Dic, quid habes pretiosi per te ipsum? nobilitatem? ingenium? indolem? opes? scientiam? sanitatem? pulchritudinem? omnia à DEO sunt. à te nihil habes. & sicut DEI sunt omnia naturæ dona, ita longè magis omnia dona Gratiæ, quæ ideo dicuntur dona. A te nihil habes nisi solum peccatum, tu verò non bene percipis hanc veritatem, idcirco toties mentiris, hoc est, vanè gloriaris. fac separationem tribuendo semper Deo, quod ad ipsum pertinet. hoc fuit idi-

oma Sanctorum. *In manus percussit illum Dominus DEVS meus.* hic fuit loquendi modus, semper usa est fortis Judith; videndum esset occisum à se impio Holofernem: quia videbat, quomodo DEO faceret injuriã, si de successu præclari facinoris vel modicum attribuisset. Tu verò prorsus oppositum. tibi tribuis, quidquid boni: DEO verò quid servas? nonnunquam ejus mali, quod tibi quia si pecces, pro eo, ut adscribas voluntatis tuæ, adscribis malignitati naturæ, quam DEUS adscribit fragilitati tuæ, formidulosam difficultati legis Evangelicæ, quæ omnino facta videtur ad reddendam difficilem gloriam Paradisi. *Evadit me hodie à facie terra.* Gen. 22. sic age. dic, sed ex corde, si quis in te boni est, non te esse, qui hoc sed DEUM: te verò nihil ex te nisi malum. & hac ratione cum facis separationem convenientem, quasi os DEI; quia semper verum

dicere inrefragabilis, omne bonū à DEO
est, omne malum tuum. *si separaveris
pretiosum à vili, quasi os meum eris.*

2. Considera secundum sensum ho-
minum verborum, si sapienter astimatione
separaveris super terram id, quod me-
retur aestimari ab eo, quod meretur
contemni, te futurum quasi os DEI,
quia semper uteris lingua Dei, quæ est
recta: *Recti sunt sermones mei.* Nun-
quam uteris lingua hominum, quæ est
ædemodum distorta. quamnam est lin-
gua hominum? dicere felicem, qui
magnis opibus abundat, qui domina-
tur, qui arbitrio suo disponit, qui deli-
citur. *Beatum dixerunt popu-
lum, cui hæc sunt.* & quamnam lingua
DEI? dicere felicem, qui in isto voto-
rum summam constituit. *Beatus popu-
lus, cuius Dominus DEVS ejus.* An ista
tame lingua tua est? ò quam facilè con-
tingit illam conformari hominum lo-
quæ, quæ est ad eodè humilis & abjecta!
*Humiliaberis, de terra loqueris, de hu-
mano audietur eloquium tuum.* Isa. 24. v. 9.
Oportet ut in mente tuâ nôris facere
debetam separationem. pretiosi à vili.
Bonum pretiosum non invenitur in
terra nisi unum solum. & tale est Gra-
tia Divina. cetera in se ipsis nullius
sunt pretii. qui his abundat, *est quasi
auro, cum nihil habeat.* Prov. 13. v. 7.
Siquid habent pretii, in eo solo consistit
quod possunt contemni pro Gratia a-
quirenda. Quid est ergo, quod tam
egre veritatem capias adeo certam,
nec verearis toties accipere aurum pro
luto, lutum pro auro? quàm scæda est

lingua illius, qui tantopere celebrat
bona hujus, Mundi, eorumque posses-
sorem miratur, laudat sectatorem: &
nihil facit, qui thesaurum tam opu-
lentum laceris tegit contonibus! & ta-
men cum ille dives appareat, est pau-
perimus, & cum iste appareat pauper,
ditissimus est. *Est quasi dives, cum
nihil habeat, & est quasi pauper, cum in
multis divitiis sit.* Prov. 13. 7. fac sepa-
rationem, quæ momenti est maximi. si
eam mente feceris, illico facies etiam
linguâ: & sic fiet quasi os DEI, qui lo-
quitur de rebus, ut sunt, & non ut ap-
parent. *Si separaveris pretiosum à
vili, quasi os meum eris.*

3. Considera tertium sensum ho-
rum verborum, si curæ tibi fuerit, ut
animas eruas è peccato, ita separando
pretiosum à vili, facies quasi os DEI,
quia DEUS per os tuum loquetur, & te
quasi instrumento utetur, in iis revo-
candis, qui ipsi verterunt dorsum. Hoc
munere fungitur, quisquis studet ho-
mines retrahere à malo, fungitur nimi-
rum legatione pro DEO. & ideo quàm
acceptum esse DEO oportet, si fideliter
hoc præstet. Hoc munere functus
est Christus in terra. Patri suo os fuit:
*Quæ ego loquor, sicut dixit mihi Pater,
sic loquor.* Jo. 12. v. 50. & hoc ipso dein
sunt functi Apostoli cum omnibus eo-
rum legitimis imitatoribus. fuerunt
os Christi: *Pro Christo legatione fun-
gimur, tanquam DEO exhortante per
nos.* 2. Cor. 5. v. 20. quamvis non hæc
sola sit ratio, quare dicat, qui tali fun-
gitur officio, quasi os suum futurum.
est

est & alia præstantior, videlicet, quia, qui tali fungitur officio, imitabitur loquendo summam potentiam, quæ est propria oris Divini. ora aliorum vim habent loquendi, sed non faciendi. os DEI dicit, & facit. *Ipse dixit, & facta sunt.* an non vides, quomodo DEUS vi solius verbi sui de nihilo produxerit res omnes creatas: jam verò de uno tantum opere dubitari potest, siue majus an minus creatione mundi, quodnam illud? *Justificatio impii.* S. Augustinus ait esse majus non ob modum, qui in operando servatur, sed propter excellentiam operis: siquidem creatio mundi erat ordinata ad bonum naturale, & Justificatio ad bonum superius naturâ. si ergo separaveris pretiosum à vili educendo animas de culpa, in qua non minus sepulta jacent, quam olim universum ante creationem suam erat in suo nihilo sepultum, os tuum par fiet ori omnipotenti ipsius DEL nam si istud prævaluit in modo operandi, quem habebat, res è nihilo educendo, quin ista quidquam operæ conferrent, tum prævalebit excellentiâ operis. Id quod, eodem sancto teste, innuere Christus voluit, cum dixit: *Amen amen dico vobis, qui credit in me, opera, quæ ego facio, & ipse faciet, & majora horum faciet.* Jo. 14. v. 12. & tu non inflamma-

ris intimo quodam desiderio, ut quoque possis pro condicione tua separare pulchram aliquam margaritam à limo, hoc est, animam à peccato an majus incitamentum dase cibum? US possit, quam cum dicit: *Se paraveris pretiosum à vili, quæ non eris?* Tuum nunc est, si placet, dicere, quam merito verba ista appropinquavit Magno Præcuratori Joanni hodie collato: qui probè separavit pretiosum à vili tribus modis supra mentis: dum de Christo semper contempnificè, de se tam demissè locutus, dum fastum omnem terrenum superbe contempnit non in sylvis & speluncis, sed in ipsis Regibus, omnibus prædicabat Regnum Cælorum, ut unicè æstimabile: dum de toto vitæ suæ tempore aliud non quam ut ad penitentiam perduceret incredulos, vel obstinatos, atque hoc bene dici potest fuisse in terra os imò vox Christi. *Ego vixi, quod hodie demum obmutui, alia causa fuit, nisi quod nimis altum elatum verit, luxuriosos educunt è luto, in quo hærebant.*

* * *

